

[Niels Helveg Petersen.]

hæng imellem regionalpolitikken og valuta-problemerne, og tilslutning til energiproblem-afsnittet i ministerens tale.

Vi står her over for et felt, der kræver stærkere fornyet interesse for internationalt samvirke, og som en bivirkning af vort medlemskab ser vi på dette område, energipolitikken, hvorledes engagementet i det internationale samarbejde tvinger os til på et tidligere tidspunkt end ellers at gøre op med os selv, hvilken linje vi selv ønsker at anlægge, prøve på at formulere en politik, en sådan har vi vel knap på energiområdet endnu. Jeg vil opfordre til, at man arbejder med det problem.

Jeg giver også tilslutning til, hvad der er sagt om arbejds- og socialpolitikken, industripolitikken, den økonomiske politik, miljøpolitikken osv.

Alt i alt er der anslået en uhysterisk og nøgtern tone, som er egnet til at skabe tryk-ghed omkring regeringens indsats i den europæiske politik.

Jeg kan på mit partis vegne også tilslutte mig, hvad der er sagt om landbruget, hvor man nok kan sige, at der på kort sigt er en vis konflikt for Danmarks vedkommende imellem et kortsigtet ønske om den højest mulige øjeblikkelige gevinst i valutakassen og så de langsigtede mål, vi kan have. Jeg mener, man har fundet indtil videre denne balance, og vi skal ikke i Danmark for enhver pris stile efter de højeste landbrugspriser. Vi skal virke for, at der i den europæiske landbrugspolitik bliver en fornuftig strukturudvikling.

Jeg skal kun gøre en enkelt bemærkning om forsvars- og udenrigspolitik; det skal være den, at jeg vil slå fast, at dette samarbejde, således som det er fremhævet under folkeafstemningen, jo udfolder sig uden for rammerne, uden for EF's institutioner, og det bør det vedblive med, og den radikale folketingsgruppe slutter i den henseende op om den holdning, som det radikale medlem af Europaparlamentet har indtaget i den sag.

Skal man i al korthed karakterisere den europæiske politik, der tegner sig i redegørelsen, så må man vel sige, at vi er de forsigtige europæere. Der er ingen stærke standpunkter, der er heller ikke nogen voldsom indsats på enkeltområder, hvor vi tegner os for en stærk selvstændig indstilling. Det er ingen bebrejdelse, men det er en opfordring. Jeg tror, at det er nødvendigt for os i de kommende år ikke kun at være dem, som er i stand til at formulere et fornuftigt synspunkt på baggrund af de initiativer og udspil, der kommer andre steder fra; vi må også forsøge at finde områder, hvor vi selvstændigt vil sætte ind for at præge udviklingen. Det vil være et spørgsmål om at prioritere vores indsats; vi kan ikke gøre det på alle områder, men vi bør ikke stille os tilfreds med kun at lade udviklingen formes af andre og så kun tage stilling til de oplæg, der kommer. Det er en langsigtet opgave ved tilrettelæggelsen af vor markedspolitik, og af den grund er det ikke mindre vigtigt, at vi snart kommer i gang med den.

I øvrigt skinner det frem igennem ministerens redegørelse om topmødet, om arbejdet med at føre topmødebeslutningerne ud i livet, at omend samarbejdet også efter udvikelsen former sig besværligt og med lange forhandlinger og meget papir, så er der en rød tråd i det, en rød tråd i retning af et stadig snævrere samarbejde mellem landene og efter det, vi skal vurdere på, på et grundlag, som vi kan være tjent med, og som vil være til gavn for Danmark og for den danske befolkning.

Gert Petersen: Jeg bemærkede med sorg, at den forrige ordfører syntes, at nu var debatten om fællesmarkedet blevet kedelig. Jeg håber, at jeg vil være i stand til ved at anlægge lidt andre synspunkter end de noget monotone gentagelser, vi har hørt fra 4 ordførere, at tilføre debatten et par vitaminer.

Jeg tror, at den betragtning, som er blevet anlagt af en del ordførere, at nu er fællesmarkedet ikke rigtig længere noget pro-